

גב:

עין משפט
נר מצוה

א' א' (מ"י) פ"ט מהל'
נדרים הל' ת' טו"ש
י"ד ס' ר"ח טע"ף יא'
י"ב ב' ג' מ"י פ"ה מהל'
נדרים הלכה יג' ופ"ט
הל' יד סמג' לארץ רמב'
טו"ש י"ד סמג' רמב'
טע"ף יג'

תוספות

[illegible]

זלזול שגוי של אלה שיש להם
על שאת טועם אלה נקט
בין הא ביוצא מהם מור
זלזולן כגדוליון ואסורין
אמר אלו דלי מותר לישמע
קמחך טפי לאסורא חילום
זהם ואע"ג דה"ה ודאי ש
יחמר יולא מכן: ת"ש ו
זיט נאמר אף כשאת טועם

הנודר מן המבושל פרק ששי נדרים

$\rho =$

ב' ורמינו מן העדשים אסור באששים ור' יוסי מפיר. אשין אמר בירושלמי דליין טעמי מהגבן ומטענן בדבש ומדריי יוסי אפרין דליין לרבנן לא קשיא דאש"י דגבי חלב שרו בקום היינו משום דקום לאו חלב הוא אבל אששים אש"י דמטענן בדבש עדשים יניהו חלב דרבי יוסי אדרבי יוסי קשיא דא

גמ' ורמינו ^(ז)מן ר' יוסי מתיב לא קשי כי אתריה *באתריה דר ולקומא קומא באתרי גמי קרו ליה קומא ד החלב מותר בקום מן החלב מותר בגבינה כן הירובט מותר בק ברובט אם אמר בש וברוטבו ובקיפו הגי בתכשיל שיש בו טעם שאני טועם ונפל לת טעם יין הר' זה אסור העונבים מותר ביין אמר קונם וזיתים וענב אסור בהן וכיוצא מה חמא אלו דוקא או שא אלו דוקא שאני ט דאע"ג דאמר שאני מיתסר ואי לא לא פירות האלו עלי קונם ובגידוליהן לא היוצא מהן אסור והא רחלופניה בגידוליהן ושאיני טועם מותר הא היוצא מהן אסור יוצא מהן לא נסיב גמי אמר ר' יהודה מעשרה ביצים שנכתשלו עמו בזמן שאמר בשר הדבר נתערב באחר היה זה אסור באלו בדוקא הוא כי מיבנה דוקא או לאו דוקא טועם אסור בהן כי בין חיים בין מתו טרפה ובציר אמר

עדיף טיפ מאלו דאס און מן איפאק (ולקח לו) קונס פירות אלו טיפ אסור
ובגדוליהן ובגדוליהן שאני אולם שאני טועם מותר בחילופיהן
ובגדוליהן אלא טיפ עדיף און משאני טועם לו מותר כי עדיף
לגבי חילופיהן וגדוליהן דלמאנה כללל און כיון דמדיניה שניה
האקדק וכוטו שפרסד לפטוי [סס] כנפעתא דשמאי ומש"ה דבין הוא
ליתפסרו חלופיהן וגדוליהן כי היכי דאסרי בהקדש אכל כי אמר
משאני אולם שאני טועם לא משמע ליתפסרו חלופיהן וגדוליהן דלמא
אמר רבא ט"ס קונס פירות האלו עמי וכו' אלא כיונא מן מוס
האקדק אפי"ם ששמתה לזות הפירות שאסר עליו מחלופיהן וגדוליהן שכן
יזאע טיפ שלא יאזו מגוף האקדק בגדוליהן דמו וכל שכן יזאע מן שלא
לעליש כמקור אלא אמר בשר זה עי האקדק בו ובדוכטו ובקפוי אלא
האקדק. דלי יזאע מן מותר ודלי דלמי לגבי שאני אולם שאני טועם הויא ר
לעליש. ומחדר לי דלמי הי"י אלא איפאק אלא נקבי רשאי און מן מוס
יזאע שמע אמר רבי יבור וכו' אלא כללו לא תפסדו י"י דרוקא
וממתי" או או קמי או לאו דוקא הוא והא קמ"ל דלע"ג דלמא שאני
בטערת טערה ובזיר אלא טועם שאני טועם לאו דוקא: אמר רבא וכי
הי"ס דאסרי וכי מן דשריין כשכבר יאז מן קודם דדרי: ולענין
משפאק לא וליא דאפסדא בעין וכוין דלא איפסדא משמע דאקדקין לא

ג'מ' מן העדשים אסור באישים. נלחם שמעורר בו קמח של עדשים דקקרב אישים בכלל עדשים הם: ורבי וימי מסיר. ללא היו בכלל עדשים. קשיא דרבי יוסי ארר' יוסי קשיא לרבנן אררבנן דרבנן אסרי הכא ואמרי אישים בכלל עדשים ויבטלימין שרו דקאמרי קומא

ללא בכלל חלב הוא והכי נמי קשה
לכרי ויסי דהכא ממיר דמסו דקבירא
ליה דלשישים ללא בכלל עדשים ובחמצי
קאסר דקבירא ליה קומא בכלל חלב
הוא קיימא: **קומא דחלבא.** והואיל
והוא בכלל חלב להכי אסור. והכי נמי
מתרנא לברייתא דחמצי דהנא
קומא קרי ליה אשישים לפת קרי עדשים
ובחמצי דהי' ויסי קרי אשישים
הלכך שרי ר' יוסי: **מוסר ככבשיל**
שיש בו טעם יין. שהרי לא נדר
טעמו על יין: **מתני' קונס ויסיס**
וענבים אלו שאיני טועם. והואיל
ואמר (ו) טועם אסור כהן: **ויבוא**
מסן. כשמן וכיין: **גמ' אלו דוקא.**
דמסו אלו אסור כהן ויבוא מסן. או
לימא שאיני טועם דוקא דמסו דלמיר
דלמי אסור כהן ויבוא מסן: **אז**
אי ס'ד אלו דוקא. ואשיני טועם אלו
להכי תנא שאיני טועם למה לי: הא
אי קשמע לן דלפ' דלמיר שאיני טועם
אז אסור אלו מיסאס. ביבוא מסן אי לא
לא הוה כהן [אז הוה דמיר] ואי אפרת
שאיני טועם דוקא ואלו לא דוקא למאי
תנא אלי [והוא מתרנא] הא קשמע
לן אשיני דלמיר אלו אי אמר שאיני
טועם מיסאס ביבוא מסן אי לא לא
מאי: **פירוש חולא.** כיון דלמיר אלו
אסור בחלוטפיהן ובגידוליהן ודייקין
מיהם הא ביבוא מסן כגון סמך משקה
אסור בחלוטפיהן ובגידוליהן ודייקין

מותר ושעם מיתה' ואלו דוקא:
תריך לא תימנה לא ביזלא מן מותר
אלא הוה דדין דלמי' ואלא מן אסור
דהא אלו קאמר ואלו דוקא. והא דלא
נקט בהדיא אסור ביזלא מהן: הא
עדיפא לשמועין דחילופין. א"ע
דלא הוו גופייהו בגדולות דמנ:
שאני אכול ושאיני טועם. כגון
דלא אכר וי אלו טועם משמע
דמדידה גופייהו קאמר לפיכך מותר
בגדולותין ובחילופייהו ודייקין לא
ביזלא מהן אסור דהא טועם מגופייהו
קאמר אלמא דשאני טועם דוקא:
הוא דדין דלמי' ביזלא מן מותר וי
איידי דלא מנא ברישא יזלא מהן מותר.

וְעַד דַּעֲיָדָה לִיּה נֶקֶט לֹא קָמְנִי כְּסִיפָא יוֹאֵל מֶהֱן: כּוּמֵן שֶׁמֶלֶךְ בֶּשֶׁר
זֶה עָלַי. דְּהוּ כְּמִ"ד אֵלֹו עָלַי וְשִׁמ"ח אֵלֹו דּוֹקָא: וּמוֹסֵר בְּזִיר. דְּהֵיִיט
בִּיר הַיּוֹאֵל מֶהֱן לְמַלְמֵל דְּשִׁאֲרֵי טוֹעֵם לֹא דּוֹקָא: אִמֵּר רַבָּא. מִרְחָן
הָא דְקָמְנִי מוֹסֵר בְּזִיר שְׂבָרָא יֹאֵל מֶהֱן קוֹדֵם שְׂנֵד וְלֹהֲבִי מוֹסֵר אֲבָל אִם
לְאַחֵר שְׂנֵד יֹאֵל מֶהֱן לְעוֹלָם אִימָא קֵץ דְּלִקְשׁוֹר וְשִׁאֲרֵי טוֹעֵם דּוֹקָא:
מִתְנִי

הָא אֶפְקֵינְהוּ שְׁהֵרִי בְּשֶׁאֲבָל חִלּוּפִישֵׁן וְגִדּוּלִישֵׁן אִיטֵי טוֹעֵם מֶהֱם
דְּסִי"ד דְּלִי יוֹאֵל מֶהֱן אֶקְשׁוֹר טַיִי הוּא רְבוּתָא דְלִישְׁמַעֲיָן דְּיוֹאֵל מֶהֱן
הָא קִיָּמָתָא. וּמִפְּשִׁי לִיּה דְלֹדֶרֶכָה הָא עֲדִיפָא לִיּה לְשִׁמְעוּנִי דְחִלּוּפִישֵׁן
קִי אֶקְשׁוֹר מוֹסֵר. וְבִדְקוּ הוּא דְרֹבֵה מִנִּי לְמִפְשֵׁט בְּצִינִי מִתְמַתָּה דְחֵלִי
דְּמִתְמַתִּין בְּצִי לְמִפְשֵׁט: ע"ש שְׁאִינִי אֲוֹלָב וְכו' הָא בִּיּוֹאֵל מֶהֱן
הָא טַיִי שְׂקוּתָא דְּיוֹאֵל מֶהֱן מִשְׁרִיטָא דְחִלּוּפִישֵׁן וְגִדּוּלִישֵׁן דְּרַבְחִינָא
דְּסִי דְלִקְשׁוֹר דְחִלּוּפִישֵׁן הוּא רְבוּתָא טַיִי לֹא נָסִיד כְּסִיפָא יוֹאֵל מֶהֱן:
דְּמִתְמַתִּין הִיא. כִּי קַמְבְּעִין לֵן שְׁאִי אֲוֹלָב שְׁאִי טוֹעֵם דּוֹקָא הוּא
טוֹעֵם יֹאֵל אִמֵּר אֵלֹו אֵי וְאֵי לֹא. וְשִׁאֲרֵי לְמִפְשֵׁט מִדְּקִינִי וּמוֹסֵר
יֹאֵל מֶהֱן. לְעוֹלָם שְׁאִי טוֹעֵם גְּמִי דּוֹקָא וְאֵי יֹאֵל לְאַחֵר מֶהֱן אִין
כִּיבָּה בְּאֵלֵי פְּשִׁטָּה לֵן דְּדוֹקָא הוּא וְאֶקְשׁוֹר בִּיּוֹאֵל מֶהֱן. בְּצִינִי טוֹעֵם
וְכוּרָא. וְאִיכָא מִ"ד דְּהֵיִיט טַעמָא דְּלִקְשׁוֹר בִּיּוֹאֵל מֶהֱן מִשּׁוֹם דְּרִינִי דְּמִתְ

רַבִּי

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לקמן נג. (ב) (פסחים
ג. וש"נ.) (ג) לעיל מז. לקמן
מ. (נט.) (ד) (לעיל נא. :
(ה) (פ"ו ה"י.) (ו) לעיל ע"א.
(ז) (ע"כ שו"ר לע"א.)

הגהות הב"ח

(א) גם' אמרו לו כן הדבר
 יומתי צומן: (ב) רש"י
 ד"ה קונס וכו' הואיל ואמר
 שאיני טועם: (ג) ד"ה
 שאני אוכל ושאיני טועם
 כגון דלג' אמר אלא
 שאיני טועם דמשמע
 דמדדקור: (ד) ד"ה הוא
 הדין וכו' מותר אלא
 אידי דלג':

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

והסיגנו מן הערש
אמר באשיש וז' יוסי
שתד. וקשה לתוויסו:
וששני סר כי אמרת כו'
ובאמרת דר' יוסי לקומא
קרנ נמי קומא דהבא.
וקו בעדשים בלחמא דרנן
רן לאשיש אשיש
עדשים אי נמי לרנן
דפסולא וקחא על שם
העיקר ולרני יוסי לא:
אלו דוקא ור' שאני
תוס' דא.